

Բ.

ԵՐԳԵՐ

— ԵՂ ՅԷ —

ՀԱՐՍԱՆԵԱՑ ԵՐԳԵՐ

ԹԱԳԻՈՐԻ ԳՈՎՔ^{*)}

Վանայ բարբառով

Ե

գ բարև, էգ բարև 1)

Էգն արևուն տէր բարև.

Էգ բարև, էգ բարև:

Աստուածածնայ տունը բարև.

Թագաւորին շատ բարև:

Էգ բարև, էգ բարև,

Մարգարէից տանը բարև.

Թագաւորին շատ արև.

(ձգնաւորաց, մարտիրոսաց կըն).

Արև նոր Թագաւոր,

Թագուհիդ շնորհաւոր:

Թագաւոր, ինչ պիւրեմ քե նման.

*) Աստուածայի հարսանեաց մէջ ամեն պարի երգեր կերգուին. այս զլիւսն մէջ առնուածը միայն թագւորի ու հարսի «գովք» են:

1) Առաւմտդ հարսանեաց երկրորդ առաւօտ կերգեն սոյն երգը:

Քեօ կանանչ արև՝ դու նման.
 Ճերմակ վարդ որ կը բացուէր.
 Բացուէր քեօ արև, դու նման:
 Թաղուհի, ինչ պիրեմ քե նման՝
 Քեօ կանանչ արև՝ դու նման.
 Կարմիր վարդ որ կը բացուէր.
 Բացուէր քեօ արև, դու նման,
 Աղպրներ, ինչ պիրեմ ձեզ նման.
 Ձեր եօթնի արև՝ դու նման,
 Եօթը դոյն վարդ որ կը բացուէր,
 Բացուէր ձեր արև, դու նման:

Կարճկամայ Նամկանց գիւղի բարբառով.

Թագուոր, ինչ պիրեմ քե նման,
 Քեօ կանանչ արևն ի նման.
 Նարեկացու դէմ կայներես,
 Նարեկացին պահի քե պարզ իրես.
 Բարով զքու թագն վէյելես:
 Հայ սուռ. վայ սուռ,
 Թագուոր, ինչ պիրեմ քե նման,
 Քեօ կանանչ արևն ի նման:
 Սուրբ Յակոբու դէմ կայներես,
 Սուրբ Յակոբ պահի քե պարզ իրես.
 Բարով զքու թագն վէյելես:
 Հայ սուռ, վայ սուրռ,
 Թագուոր, ինչ պիրեմ քե նման,
 Քեօ կանանչ արևն ի նման.
 Էջմիածին պահի քե պարզ իրես.
 Բարով զքու թագն վէյելես:
 Հայ սուռ,
 Անթառան ծաղիկն օր կը պացուէր,
 Ծաղիկ քու արևու նման էր:
 Հայ սուռ,
 Բալասան ծաղիկն օր կը պացուէր
 Ծաղիկ քու արևու նման էր:
 Հայ սուռ, վայ սուռ. ելն
 Թագաւոր ինչ պիրեմ քե նման
 Քեօ կանանչ արևն ի նման:

Թագուորի մէր կայնած պիտէր
Մաղով չամիչ առնէր ի գէր:

*
* *

Մօկաց բարբառով.

Էք արև, էք արևու տանք բարև,
Հարա ու փեսին շատ արև.
— Էսա թագուոր վիր թագ նմանի,
Պալասան ծաղիկ որ կը ծաղկէր՝
Կուրխանաս ծաղիկ նման ի:
Էսա թաուոր թագ նման ի,
Ջուխս վարագայ թագ նման ի
Սարի լալէն որ կը բացուեր,
Բացուաւ, քօ կանանչ արևի նման ի:
Էսա թագուոր թագ նման ի,
Սուրբ խոզկանից թագ նման ի:
Էսա թագուոր թագ նման ի,
Բարդղոմոսա թագ նման ի:
Թագուորն էր խալ, խալ,
Սոլերն էր կարմիր, արևդ կանաչ,
Թագուոր, ինչ պիրիմ քե նման,
Սարի սըբ Գէոգու թագն ի նման,
Քո կանաչ արևն ի նման:

*
* *

Մօկաց Սեպ գիւղի բարբառով *.

Նա ինչ թագ էր, թագ նման էր.
Թագիկ դիւ շուռ գէր,
Շուռ ու մուռ գէր,
Կանաչ կարմրով էսա տուն գէր,
Էս ինչ թագ էր, թագ նման էր.
Թագիկ դիւ շուռ գէր,
Շուռ ու մուռ գէր,
Բարով էսա տուն գէր,
Սըպ Կարապտու օխնէք առնէր.
Նարեկացու օխնէք առնէր,
Սըպ Գէորգու օխնէք առնէր,
Աղթամարայ Սըպ խէչու օխնէք առնէր,
Լիմ անապատու օխնէք վերէն էլնէր:

Կիւսնեց գիւղի բարբառով *)).

Էդ բարև, բարև հա էգ բարև,
Թագաւորու շատ արև.
Սարի լալէն, որ կը բացուի,
Բացուի քեօ արև քեօ նման:

Թագաւոր ինչ պիտի քե նման,
Քիւ կանաչ արև քե նման.
Սարի լալէն, որ կը բացուի,
Բացուի քեօ արև դու նման:

*
* *

Ալաւկերտի թագաւորի գովքը 1).

Թագաւոր բարով, հազար բարով,
Դու վարդ ես կանանչ տերևով.
Սուրբ էջմիածին զարևդ օրհնէ,
Մէկ Աստըծու զօրութենով:
Թագաւոր բարով, հազար բարով,
Դու վարդ ես կանանչ թեւերով.
Սուրբ էջմիածին զարևդ օրհնէ,
Մէկ Աստըծու զօրութենով:
Թագաւոր, բարով, հազար բարով,
Դու վարդ ես կանանչ տերևով.
Սուրբ Վարդիհեր զարևդ օրհնէ,
Մէկ Աստըծու զօրութենով:
Թագաւոր, բարով, հազար բարով,
Դու վարդ ես կանանչ տերևով.
Սուրբ Սուքեասանք զարևդ օրհնէ,
Մէկ Աստըծու զօրութենով:

Եղանակը փոխուած եւ ծանր

Թագաւոր, ինչ բերեմ քե նման,
Քու կանանչ արև քե նման.
Էն աղօթքան օր կը բացուէր,

Բացուէր արևիդ ի նման:
Թագաւոր, ինչ բերեմ քե նման,
Քու կանանչ արև քե նման.
Էն քեանուր վարդն օր կը բացուէր,
Բացուէր արևիդ ի նման:
Թագաւոր, ինչ բերեմ քե նման.
Քու կանանչ արև քե նման.
Էն նուրումնաւոր օր կը բացուէր,
Բացուէր արևիդ ի նման 2):

Փոխուած եղանակով.

Գացէք, կանչէք, Թագաւորահէր,—
Յիգայ նստի դարբաս էնայ.
Զնգիկ (ծնարիկ) զարկայ սուրբ
սեղանին,
Խեղճ ու բարին մեր Թագաւորին:
Գացէք, կանչէք, Թագաւորամէր,
Յիգայ նստի դարբաս էնայ.
Ծնարիկ զարկայ սուրբ սեղանին,
Խեղճ ու բարին մեր Թագաւորին:

*) Երգած է ԽԱՆՈ Սարգսեան:

1) Շատ ծանր եւ քաղցր կերպով Ազապ չարիք. իւրաքանչիւր տղ կը
կրկնեն: Երբոր տղի վրայ ձայնեցին կը բարձրացնեն. «Տերը վերջանալուն՝ միայն
պիտի կտան».—«Աստուած շնորհաւոր էնայ»: Ապա կը կրկնեն.—«Մէկ լէ յովելի»:

2) Իւրաքանչիւր գովք եօթը «ճիգ» բաղկացած պիտի լինի:

Միջակ—արագ հեղանակով,

Թագուոր թաղն ի գլօխ թաղն ի գլօխ.

Առ ժուռ ու մուռ տի.

Սուրբ Սուրբասանք Ալաշկերացի,

Զուր մուրասն տի (տայ),

Թագուոր թաղն ի գլօխ թաղն ի գլօխ,

Առ ժուռ ու մուռ տի.

Սուրբ Եջմիածին Երևնցի,

Զուր մուրասն տի:

Թագուոր թաղն ի գլօխ թաղն ի գլօխ,

Առ ժուռ ու մուռ տի.

Սուրբ Վարդիհեր կողզուրնցի,

Զուր մուրասն տի:

Թերեւ (արագ) հեղանակով.

Մեր Թագուորին ծաղիկ պիտէր ծաղկունաց,

Ծաղիկն էլ ինչենի պիտէր ծաղկունաց,

Օր կը ճթուէր՝ ճութն ու տերև խլաւ իրաց,

Զէն քաղէք, բերէք Թագուորին պարունաց:

Մեր Թագուորին ծաղիկ պիտէր ծաղկունաց,

Ծաղիկն էլ ինչենի պիտէր ծաղկունաց.

Ծաղիկն էլ պալատօն պիտէր ծաղկունաց,

Զէն քաղէք, բերէք Թագուորին պարունաց 1):

Տարբեր հեղանակով.

Մեր Թագուորն էր խաչ, խաչ կոթ, խաչ ու մաչ,

Բիմիւն էր կարմիր, արեն էր կանանչ:

Մեր Թագուորն էր խաչ, խաչ կոթ, խաչ ու մաչ,

Պսակն էր կարմիր, արեն կանանչ:

Մեր Թագուորն էր խաչ, խաչ կոթ, խաչ ու մաչ,

Խնձորն էր կարմիր, արեն էր կանանչ:

Շատ արագ հեղանակով.

— Բէտ դիզան, բէտ բէտ դիզան, տեսէք էն ո՞րն ա 2).

— Բէտ դիզան, բէտ բէտ դիզան, էն գեղի ուէսն ա:

Խարխունք խրխուալին՝ տեսէք էն ո՞րն ա.

Խարխունք խրխուալին վարդապետներն ա.

1) Երգերու մէջ միայն երրորդ տողը կը փոխուի շատ մը ծաղիկներ յիշելով:

2) Ամեն տողի սկիզբը պիտի կրկնուի «բէտ դիզան» ելլմ:

Կազաներ գլգլալին՝ տեսէք էն ժրն ա.
 Կազաներ գլգլալին գեղն հարսներն ա.
 Ճնճղներ ճլլալին տեսէք էն ժրն ա.
 Ճնճղներ ճլլալին գեղի աղջիկներն ա.
 Շուն էկաւ պարկն ի բերան, տեսէք էն ժրն ա,
 Շուն էկաւ պարկն ի բերան, գեղի զգիրն ա կէն:

*
 * *

Շ'կ բարե, եկ բարե,
 Թագուորին շատ արե:
 Թագուորի մէր, դուս արի,
 Դսու դուսն դէմ արի.
 Քե ինչ ու ինչ եմ բերե,
 Քե տախտ աւոդ եմ բերե.
 Քե կար կարող եմ բերե.
 Քե գլօխ դմբող եմ բերե.
 Քե թունտիք վառող եմ բերե,
 Քե ծամ փետող եմ բերե.
 Քե կուժ կտարող եմ բերե.
 Քե ձաշ էփող եմ բերե.
 Քե հէր մէր քովող եմ բերե.
 Ե'կ բարե, հա եկ բարե.

Մեր Թագուորին շատ արե:

* *

Թագուոր, ինչ բերեմ քե նման,
 Քու կանանչ արե, դու նման.
 Ճերմակ վարդն օր կը բացուէր,
 Բացուէր քո արե, դու նման:
 Թագուհի, ինչ բերեմ քե նման,
 Քու կանանչ արե դու նման.
 Կարմիր վարդն օր կը բացուէր,
 Բացուէր քու արե, դու նման:
 Ագապներ, ինչ բերեմ ձե նման,
 Ձեր եօթնի արե, դուք նման.
 Եօթ դուն վարդն օր կը բացուէր,
 Բացուէր ձեր արե, դուք նման:

ՀԱՐՍԻ ԳՈՎՔ

(Մ ա զ կ ո ճ)

Կարձկանայ Նամըկանց զիւղի բարբառով.

Մէրիկ, դիւ մի լար, լալելիւ ես եմ*).

Քիւրիկ, դիւ մի լար, լալելիւն ես եմ.

Կտիկ, դիւ մէրթար, էրթալիւն ես եմ.

Ջրիկ, մի խշար, խըշալիւն ես եմ.

Շէմիկ մի դնդար, դնդալիւն ես եմ:

Առաւօտման ժամ ձէնեցին 1), | Ձիւմ աղջիկ վերէն խէծուցին
 Քեանել ձիանք դիւս քեաշեցին, | Առաւօտման ճրագն էր վառ.

*) Հարթ հօր անից դուստ անհու ժամանակ ընկերուհիները կերգեն հար-
 տի կողմէն:

1) Ընկերուհիները մօր կողմէն կերգեն:

Դու կը մանէր զօգանի գառ:
Առաւօտման ժամ ձէնեցին,
Կանաչ մօմեր օր կպուցին,
Իմ նազլիկ դիւս քեաշէցին.
Մէրիկ խափըցեն մէկ լաճով,
Աղբէր խափըցին Սղերտու ապով,
Խէրիկ խափըցին ամակաշաղի ծաղ-
կով:

* *

*

Մեկաց Սեպ գիւղի բարբառով.
Ըծարս, արէ վեր քիւ բախսէն,
Գեանգատ մաներ քիւ բախսէն.

Խարս արէ վեր, նազ մ'աներ.
Ջիւպէն տուր վեր, թոզ մաներ.
Ջեր կանճ կոտրէր, ու ոտաց քիւ-
րէն:

Խալխալ Թափեր պատիկ խարսին,
Ջեր կանճ կոտրէր ոտաց քեարին
Մատնիք շինէր պատիկ խարսին:
Խարս, արե վեր քեօ բախսէն,
Գեանկատ մ'աներ քեօ բախսէն.
Խարս, քեօ շիւթէն կը զնգզնգայ,
Սօ քեօ սիրուն խիւանդ ընկայ.
Խարս, արե վեր, նազ մ'աներ,
Ջիւպէն տուր վեր թոզ մ'աներ:

* *

* *

Երեւկայ Դաօլիջայ գիւղի բարբառով.

Քէմիկ, մի դնտայ, զնդալու ես եմ
Խարիպ խուրպաթ կորելու ես եմ,
Աղջի մի լայ, լալելու ես եմ,
Խարիպ խուրպաթ կորելու ես եմ.
Հարսնած էկաւ վէրին կալերով,
Խիցեն բէրին Թղթի ծալերով.
Աղբէր չունիմ, ձիու դիզկին խաղցնայ
Տանի ճամբէն բարով դառնայ:

* *

*

Ալաօկերտի բարբառով *).

Առնանկ, մի ցոլա, ցոլալու ես իմ.
Մերիկ, դու մի լայ. լալելու ես իմ.
Աղբէր, մի բաժուի, բաժուելու ես իմ,
Շէմքիկ, մի դնտայ. զնտալու ես իմ.
Դռնիկ, մի ժաժա, ժաժալու ես իմ:

*) Հարմացուի ծամերն քան եւ չորսի կը բաժանեն. ամեն մի ծամ հիւսելու միջոցին մի երգ պիտի ասեն հաւաքուած աղջիկներէն իւրաքանչիւր, երբ քան եւ չորս ծամերը հիւսուցան, կ'սկսեն պարերգեր եւ պարեր: Առաջին երգը կ'սկսէ աղջիկներու Ագապ բառին: Երկրորդ ծամի հիւսը բոլորէն երգով կ'սկսեն եւ այսպէս փոխ ի փոխ հայերէն եւ ֆրեյերէն կերպով:

Օ՛յ օ՛յ լըմըն խարիպօ.
 Խարիպըմ, խարիպէ խոսեօ.
 Դարեա մալա բալէ բուէ ֆութա.
 Բուէ մագըրի զաւա խոքա:
 (Աւանդ հէգ պանդխտիս,
 Պանդուխտ եմ, պանդուխտ Աստուծոյ.
 Հարսի հօրը դուռը խիստ փոս է.
 Հմրս, տուն մի լայ, փեսան երիտասարդ է):

*
* *

Պըուռ ու դրկեց, մացէք բարով,
 Կերթամ կը մնամ տարով.
 Իմ հէր խաբած կթխէմ՝ գինով,
 Իմ մէր խաբած քօփ մի շիւով:
 Զըմ էրթայ մէրիկ, չըմ էրթայ,
 Էկած ա զօռով կը տանին.
 Պագրկեան էկաւ լցուաւ էդ գեամին,
 Մէրիկ մեռնէր քու խարիպ ջանին.
 Էկած՝ ջոկած կը տանին,
 Վոյ լըմըն խարիպօ,
 Խարիպէ խոսէ մէ,
 Բեկար բուէ սրպեմըն.
 Դիշերուայ ժամեր ձենեցին,
 Ախճիկ մամուց ջոկեցին.
 Դուռն հալալ մէրիկ, դուռն հալալ,
 Տարան թըխ տանին.
 Տարան Զատկին լէ կը բէրին.
 Հարսի պապու քալէն էր սալերով.
 Բոզ ձին կապած էր նալերով.
 Ախճիկ տարած էն կալերով:
 Մը՛ թափի ծառնուկ, մը՛ թափի,—
 Թափելու ես իմ.
 Մը՛ թափի թփուկ, մը՛ թափի,
 Թափելու ես իմ.
 Հարսնածդ էկաւ վերի կալերով,
 Հինէն բերին քղի, թղթի ծալերով.
 Վոյ լըմըն խարիպօ կ'ըն.
 Ախճկայ ձեռներ հինեցին,
 Ախճիկ մամուց ջոկեցին.
 Մի լայ մէրիկ, մի լայ,

Լալելու ես իմ:
 Դու հալալ մէրիկ, դու հալալ,
 Ծծիդ կաթն ընծի հալալ:
 Ախճիկ դուն խօրոտ, քու ախպէր զանկին,
 Դլօխտի կապեր իս, կարմիր գուբանկին.
 Խոյամ էլ կեղնիմ յէրսիդ բուանկին:
 Աչքերդ ի թուխ ա քրնց լօղակ,
 Կաժա զԱգրտին ու Կողակ:
 Յիրկուոորէ ճրագն էր մառ,
 Դու կմնէր զօգանի դառ:

*
 * *

Շիրակայ Ղաւզու գիւղի բարբառով *)

Պղամա մարիկ, աղլամա—Մի լար մայրիկ, մի լար.
 Ուստակին, բաժի բաղլամա—Վարպետ կին դուխ մի կապեր.
 Շէն անա, շէն բաբա—Առատասիրտ հայր, մայր
 Ըավրն շէն օլտուն,—Տներնիդ շէն լինի,
 Ման գեղարամ—Ահա ես կերթամ
 Շրն գէն օլտուն—Տերերնիդ լայն լինի:

Ընկել ա իրիկուայ հովը,
 Բագրկեան իջել ա ծովը:
 Շէն անա շէն բաբա
 Տունըդ շէն էղնի,
 Ես կերթամ, տեղդդ լէն էղնի:
 Ընկել էր իրիկուայ քամին,
 Բագրկեան իջել էր գեամին:
 Շէն անա շէն բաբա
 Ըավրն շէն օլտուն,
 Իրան յեօլի գեալ երն գէն օլտուն.
 Չարչին ա ծախում քեաքան,
 Աղջկան չկայ վաքան,
 Շէն անա շէն բաբա տունդ շէն
 էղնի:

Աղջիկ էն օրը մեռնէր,
 Օր կը տանէին աւազան,

Շէն անա կին,
 Հարսնառն էկաւ վերին կալերով,
 Հինէն բերին թղթի ծալերով:
 Աղջիկ, մի լայ, լալելու ես եմ,
 Ղարիպ դուրպաք կորելու ես եմ:
 Ծառեր մի թափիք, թափելու ես
 եմ,
 Ղարիպ դուրպաք կորելու ես եմ:
 Իրիկուայ զանկեր զարկեցին,
 Աղջկան հօրից, մօրից ջուկեցին:
 Դողնոցս ներկեր եմ Դեանջա տո-
 բոնով,
 Սիրտս լցեր եմ գունդ գունդ
 արունով:

Շէն անա կին,
 Մի թախիր թերեր թափելու ես եմ,

*) Այս երգը երգում են սլաակից մի օր առաջ հարսնացուին իւր ընկե-
 րունիներով ճանում են վարպետ կնոջ տունը գլուխը յաւանալու. «Ուստակին»
 հարսի գլուխը յաւանալուց յետոյ մագերի մանր-մանր հիւսում է. ընկերունիները
 ամէն մի հիւսին մի տուն ինչուր եղանակով երգում են, եւ հարսի հետ լաց լինում:

Ղարիպ օտար երկիր կորելուն ես
հմ:

Շեն անա շեն բաբա, տունդ շեն
էղնի,

Սա կերթամ, տեղդ լեն էղնի:

*
* *

Եկումենց գիւղի բարբառով *)

Թարս վեր էլի.

Իտդէ, վեր էլի.

Զատու ճամբախ ի.

Քեօ ձին քամփիւկ ի:

Քեօ աչիչ արցունք

Գեարնան լուլախ ի:

Աղբէր, դիւ մի բաժուիլի,

Բաժուելուն ես եմ,

Մէրիկ դիւ մի լար,

Լալելուն ես եմ.

Շէմիկ մի դնդայ,

Գնդալուն ես եմ,

Իմ աչիչ արցունք գեարնան լու-
լախ ի:

*
* *

Հարսը դռան առաջ.

Թագուորի մէր դիւս էրի, հէյ
դիւս էրի 1)

Քե գլխօս դմիող եմ պերի,

Թագուորի մէր դիւս էրի, հէյ դիւս
էրի:

Քե տախտ աւլող եմ պերի.

Թագուորի մէր դիւս էրի, հէյ դիւս
էրի,

Քե խարս դրող եմ պերի:

*
* *

Ալաօկերօի Խումլիպաւձախ գիւղի
բարբառով.

Թագուորի մէր դուս արի

Քե գեօլի խազ եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Լեզուն տաս գեազ եմ բերե,

Թագուորի մէր, դուս արի,

Քե ծամ պնկող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Տախտ աւելող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Խմոր շաղող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Գրտնակ քաշող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Գունտ էնող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Քունձայ ծէծող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Աման լուող եմ բերե.

Թագուորի մէր, դուս արի,

Թումպնի քթուող եմ բերե:

*) Ասած է Խոռոմսիւմ Սարգսեան:

1) Հարսը եկեղեցուց Խումլի քերիլիս, ճան դռան առաջ Կ.Ա.Գ.Պ.Պ. կերպեմ.